

Daniel Kitabı - Sayı Yirmi İki

Peygamberlik Tartışmasının Açığa Çıkarılması: Geç Yağmurun ve Nihai Krizin Metodolojisi

Jeff Pippenger
2023-12-17

Tanrı tarafından onaylanan yöntem özellikle Yeşaya kitabının yirmi sekizinci ve yirmi dokuzuncu bölümlerinde belirtilir; burada yöntem "satır üstüne satır" olarak temsil edilir. 11 Eylül 2001'de Vahiy'in on sekizinci bölümündeki kudretli melek indi ve böyle yapmakla 11 Ağustos 1840'ta gerçekleştirdiği inişi tekrarladı. Her iki durumda da onun inişinden sonra Babil'in düştüğü ilan edildi ve hâlâ onunla birlik içinde olanların oradan çıkması için bir çağrı yapıldı ve yakında yeniden yapılacaktır. Her iki durumda da, kehaneti yerine getiren olay dünya çapında bir etki yaptı; çünkü 1840'ta ilk meleğin mesajı "dünyadaki her misyon istasyonuna" taşındığı gibi, 11 Eylül 2001 olayı da tüm dünyayı etkiledi ve tüm dünya bu olayı kavradı. 11 Ağustos 1840'ta yerine gelen peygamberlik sözü, ikinci "Vay" ile ilişkili İslam üzerine bir kısıtlama konduğunu belirleyen bir peygamberlik sözüydü ve 11 Eylül 2001'in hemen ardından üçüncü "Vay" ile ilişkili İslam üzerine bir kısıtlama konuldu.

11 Ağustos 1840, 1798'de zamanın sonunda mühürü açılan mesajın güçlendirilmesini; 11 Eylül 2001 ise 1989'da zamanın sonunda mühürü açılan mesajın güçlendirilmesini temsil eder. Birinci meleğin hareketinin temel ilkesi 11 Ağustos 1840'ta teyit edildi ve bu ilke gün-yıl ilkesiydi. Üçüncü meleğin hareketinin temel ilkesi 11 Eylül 2001'de teyit edildi. Bu ilke, gerçeğin "satır üstüne satır" getirerek tesis edildiği, sonun başlangıçla gösterildiği ve tarihin tekerrür ettiği. 11 Eylül 2001'in peygamberi olayı yalnızca Sister White'in doğrudan sözleriyle değil, daha da önemlisi olayların Millerci tarihteki aynı yol işaretiyle kusursuz bir paralellik göstermesi gerçeğiyle ortaya konur. 11 Ağustos 1840 olayıyla fark edilen şey, kehanetin yerine gelmesinden ziyade, Miller ve çalışma arkadaşlarının benimsediği yöntemin sağlamlığıydı.

Olay, peygamberlik bildirisini tam olarak yerine getirdi. Bu durum duyulunca, çok sayıda insan Miller ve çalışma arkadaşlarının benimsediği peygamberlik yorumlama ilkelerinin doğruluğuna ikna oldu ve advent hareketine olağanüstü bir ivme kazandırıldı. Bilgin ve mevki sahibi kişiler, hem vaaz etmede hem de onun görüşlerini yayımlamada Miller'le birleştiler ve 1840'tan 1844'e kadar çalışma hızla genişledi. Büyük Mücadele, 335.

11 Eylül 2001'de, son yağmur ölçülmeye başlandığında, "tartışma" doğru ya da yanlış yöntem hakkındaydı ve hâlâ da öyledir. Millerci hareketin peygamberlikleri, Kardeş White'in Rab tarafından tasarlandığını onayladığı ve aynı zamanda Habakkuk'un ikinci bölümünün bir gerçekleşmesi olarak kabul ettiği 1843 ve 1850 tablolarının her ikisinde de ortaya konmuştur. "Miller ve çalışma arkadaşları tarafından benimsenen peygamberlik yorumlama ilkeleri, ve" aracılığıyla ortaya konan ve ardından Gece Yarısı Çağrısı mesajını güçlendiren "harika ivmeyi" doğuran Millercilerin mesajı, iki kutsal tabloda temsil edilmişti. Bu iki kutsal tabloda temsil edilen peygamberlikler, Miller'in peygamberlik kurallarıyla tanımlanmış ve ortaya konmuştu. Tablolar,

Habakkuk'ta Miller'in metodolojisiyle tesis edilmiş peygamberlikleri görsel olarak "levhalar" üzerine, çoğul olarak, temsil etme buyruğunun bir gerçekleşmesiydi. Habakkuk'un ikinci bölümü, Yeşaya'nın yirmi yedinci bölümündeki "tartışma"yı tanımlar ve ona doğrudan bağlıdır.

Nöbetimin başında duracağım, kulede yerimi alacağım ve bana ne diyeceğini, azarlandığımda ne yanıt vereceğimi görmek için gözleyeceğim. Habakkuk 2:1.

Ayette geçen "reproved" sözcüğü "kendisiyle tartışılmak" anlamına gelir. Birinci ve üçüncü meleklerin hareketinin bekçilerini temsil eden Habakkuk'la tartışılacaktı ve tartışma başladığında ne cevap vermesi gerektiğini anlamak istiyordu. Birinci meleğin tarihindeki yanıt, iki kutsal tablonun hazırlanmasıydı; üçüncü meleğin hareketinin tarihindeki yanıt ise "Habakkuk'un İki Tablosu" başlıklı peygamberlik dizisinin ortaya konmasıydı. Tablolar ve dizi, söz konusu tarihlerin her birinde temsil edilen yönteme dayanarak inşa edildi. Habakkuk'ta yöntem, bekçilerin mesajı tesis etmek için kullandıkları şeyi temsil eder ve ayrıca "tartışılan" konuyu tanımlar; bu da nihayetinde ibadet edenlerin iki sınıfının ortaya çıkmasına yol açar.

Nöbet yerimde duracak, kulede yerimi alacağım; bana ne diyeceğini ve paylandığımda ne karşılık vereceğimi görmek için gözleyeceğim. Rab bana cevap verip şöyle dedi: Görümü yaz, levhalar üzerine açıkça yaz ki okuyan koşabilsin. Çünkü görüm henüz belirlenmiş bir zaman içindir; ama sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecektir. Gecikse de onu bekle; çünkü mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir. İşte, kibirlenenin canı onda doğru değildir; fakat doğru kişi imanıyla yaşayacaktır. Habakkuk 2:1-4.

Bir sınıf imanla aklanır, öbür sınıf ise Ferisi ve vergi görevlisiyle temsil edildiği gibi ruhen kendini yüceltir. Ferisiler, örf ve geleneğe dayanan bir yönteme güveniyordu. Ferisi ayrıca, kendilerini Tanrı'nın seçilmiş halkı ve gerçeğin savunucuları olarak ilan edenlerin yönettiği hiyerarşik bir düzeni uygulayarak kendi cemaatini denetim altında tutan bir dinî sistemi de temsil ediyordu; ne var ki bu kişiler sonunda Gerçeğin çarmıha gerilmesine iştirak ettiler. Yeşaya kitabının yirmi yedinci bölümündeki peygamberce "tartışma", doğru ve yanlış Kutsal Kitap yöntemleri üzerinedir. Bu "tartışma"daki karşıt taraflar, o döneme özgü İlyas'ın yöntemini izleyenler ile Mesih zamanında Sanhedrin'le örneklenen köklü teolojik uzmanlar sistemidir.

Yirmi yedinci bölüm, "tartışma"nın onun "durduğu", yani Tanrı'nın "sert rüzgârını" "doğu rüzgârının günü"nde dizginlediği zaman başladığını belirtir. "Ölçüyle; o filiz verdiğinde, onunla muhakeme edeceksin: O, doğu rüzgârının gününde sert rüzgârını dizginler. Bununla böylece Yakup'un günahı arındırılacaktır." "Arındırıldı" sözcüğü "kefaret edildi" anlamına gelir ve araştırmacı yargıda günahın silinip yok edilmesini temsil eder. Üzerinde tartışılan yöntem, Tanrı'nın halkının günahları silinecekse, geçilmesi gereken sınavı temsil eder. Bir sınav olarak İlyas'ın yöntemi, Mesih'in tarihinde temsil edilir; o zamanda, Mesih'in İlyas olarak tanımladığı Vaftizci Yahya'nın mesajını reddedenlerin, İsa'nın öğretilerinden yararlanamayacakları konusunda önceden uyarılmıştık.

Son yağmurun mesajı İsa'nın öğretileri olarak temsil edilir, çünkü O Söz'dür, ve bundan da öte, son yağmur "ferahlatma" olarak temsil edilir, ki bu da "Rab'bin huzuru" olarak tanımlanır.

Öyleyse tövbe edin ve dönün ki, Rab'bin huzurundan ferahlık zamanları geldiğinde günahlarınız silinsin; ve O, önceden size duyurulmuş olan İsa Mesih'i gönderecek. Elçilerin İşleri 3:19, 20.

Bayan White, Vahiy onuncu bölümde 11 Ağustos 1840'ta inen meleğin "İsa Mesih'ten başkası değildi" olduğunu belirtir. Dolayısıyla 11 Eylül 2001'de inen melek de "İsa Mesih'ten başkası değildir." Onun her iki tarihteki inişi, Tanrı'nın halkına yemeleri emredilen O'nun elindeki kitapla temsil edildiği için, doğru ya da yanlış yöntem üzerine peygamberlik "tartışmasının" başlangıcını gösterir. Celile'deyken İsa, öğrencilerine etini yemeleri ve kanını içmeleri gerektiğini öğretti; çünkü orada kendisinin gökten inen ekmek olduğunu söyledi. Hizmetinin herhangi bir başka noktasından daha fazla öğrenciyi orada kaybetti ve ayrılanlar asla geri dönmedi. Ayrılanlar, sözlerini doğru ruhsal anlamda uygulamak yerine, onları kelimesi kelimesine alarak yanlış bir yöntemle öğretilerini çözümlemeyi seçtikleri için ayrıldılar. Yeşaya yirmi yedinin "tartışması", İlyas habercisi tarafından temsil edilen yöntemle karşı karşıya gelen, yerleşik ve benimsenmiş bir Kutsal Kitap çözümleme sistemini temsil ettiğini ortaya koymak üzere birçok tanığı bulunan peygamberlik bir yol işaretidir.

Bu, Tanrı'nın eski antlaşmasının ve seçilmiş halkının kademeli olarak geride bırakılmasında belirli bir noktayı ve geçmişte "Tanrı'nın halkı olmayanlarla" antlaşma ilişkisinin başlangıcını işaret eder. "Tartışma" ise, daha da önemlisi, yakında gelecek Pazar yasasıyla sonuçlanan zaman diliminin başlangıcını temsil eder. Alfa ve Omega her zaman sonu başlangıçla birlikte temsil eder ve böylece bizzat bu "tartışma", Levililer 26 duasını yerine getirmek için kabul edilip itiraf edilmesi gereken atalarımızın günahlarından birinin sembolü haline gelir.

Daniel kitabının 9. bölümündeki dua, Vahiy 11'in üç buçuk gününün sonunda yapılması gereken duayı temsil eder. Bu zaman dilimi, Yeşaya 27'de şu dönem olarak tasvir edilir: "Surlarla korunan şehir ıssız kalacak, mesken terk edilecek ve bir çöl gibi bırakılacak; orada dana otlayacak, orada yatacak ve dallarını tüketecek. Dalları kurduğunda kırılıp koparılacak; kadınlar gelip onları ateşe verecek; çünkü bu, anlayışı olmayan bir halktır; bu yüzden onları yapan onlara merhamet etmeyecek ve onları şekillendiren onlara lütuf göstermeyecek."

İki tanığa "hiçbir lütuf" gösterilmedi; çünkü üç buçuk günlük "çöl" dönemini başlatan yanlış bir kehanet ilan etmişlerdi. Önceden "müstahkem şehir" iken, sonra "anlayışsız bir halk" oldular. O şehir ardından "ıssız" ve "terkedilmiş" bir "mesken" haline geldi. Sodom ve Mısır şehrinin sokağında yatan ölü, kuru kemiklere dönüştü. Ölüler sonra ayağa kalkmaya çağrıldığında, babalarının günahlarıyla sınırlar; buna, birinci mesajın güçlendirilmesiyle başlayan ve üçüncü mesajın gelişiyile sona eren dönemin başındaki "tartışma" da dahildir. Tartışma, tarihlerindeki İlyas'ın temsil ettiği yöntemin kabul edilip edilmeyeceği ya da reddedileceği üzerinedir. 1863'te Adventizmin babaları, İlyas tarafından sunulmuş olan Musa'nın "yedi zaman" mesajını reddettiler.

2023 yılının Temmuz ayından itibaren, Yeşaya 27'nin kurumuş dalları, Celile'deki kilisenin günahlarını ve 1863'te yaşananları, ayrıca 11 Eylül 2001'de yaşananları tekrar edip etmeyeceklerine karar vermelidir. Habakkuk'un ikinci bölümü ve Yeşaya 27, ayrıca İlyas, Vaftizci Yahya ve William Miller tarafından temsil edilen yöntemi reddetmek; dünyanın sonunun geldiği

kişiler için kayda geçirilmiş kutsal ibret örneklerinden yararlanmak yerine, atalarımızın günahlarını tekrar etmektir.

Şimdi bütün bu olaylar, onlara örnek olsun diye başlarına geldi; ve çağların sonu üzerlerine gelmiş olan bizleri uyarmak için yazıldı. Bu nedenle, ayakta durduğunu sanan, düşmemek için dikkat etsin. Sizi yakalayan hiçbir deneme, insanlara özgü olandan başka değildir. Ama Tanrı sadıktır; dayanabileceğinizden öte denemenize izin vermez; tersine, denemeyle birlikte dayanabilmeniz için bir çıkış yolu da sağlayacaktır. Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçın. Akıllı kimselere konuşur gibi söylüyorum; söylediklerimi kendiniz değerlendirin. 1. Korintliler 10:11-15.

Kutsal yöntem, Gece Yarısı Çılgılığı'nı, yani geç yağmur mesajını ortaya koyar. Bu mesaj ruhen yenildiğinde, Daniel ile üç gencin sebze diyeti onların yüzlerini nasıl daha güzel ve daha dolgun kıldıysa, aynı kesinlikte buna karşılık gelen bir deneyim doğurur. Ama Habakkuk'un ikinci bölümünde, imanla aklanma teklifini reddedenler için tökezleme taşı, Rab'bi tanımaya devam etmelerini engelleyen kibirdir. Tanrı'nın halkının gerçek yöntemi kabul etme ve meleğin elinden gelen mesajı yemek işini erteleyemeyeceği bir zaman varsa, o şimdi!

"Geç yağmuru beklememeliyiz. Üzerimize yağın lütfun çiyeleri ve sağanaklarının farkına varıp onları sahiplenen herkesin üzerine gelecektir. Işığın kırıntılarını topladığımızda, kendisine güvenmemizden hoşnut olan Tanrı'nın güvenilir merhametlerinin değerini bildiğimizde, o zaman her vaat yerine gelecektir. 'Çünkü toprak filizini nasıl bitirirse ve bahçe içine ekilenleri nasıl filizlendirirse, Rab Tanrı da bütün ulusların önünde doğruluğu ve övgüyü öylece filizlendirecektir.' Yeşaya 61:11. Bütün yeryüzü Tanrı'nın yüceliğiyle dolacaktır." Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 984.

Tanrı'nın peygamberlik sözü şunu bildirmiştir: New York City'deki büyük binalar yıkıldığında, Vahiy 18'in meleği incek ve "Vahiy 18, 1'den 3'e kadar olan ayetler" yerine gelecektir. Yeşaya 27 o zamanı "doğu rüzgarı günü" olarak tanımlar ve bu, "sert rüzgar"ın dizginlendiği zamandır. "Ölçüyle; o filizlendiğinde onunla tartışacaksın; o, doğu rüzgarı gününde sert rüzgarını dizginler." Kardeş White da tam olarak aynı zamanı belirtir.

O sırada, kurtuluş işi sona ererken, yeryüzüne sıkıntı gelecek ve uluslar öfkelenecek, fakat üçüncü meleğin işini engellememeleri için dizginlenecekler. O zaman 'son yağmur' ya da Rab'bin huzurundan gelen ferahlık gelecek; üçüncü meleğin gür sesine güç vermek ve son yedi bela döküldüğünde ayakta durabilmeleri için azizleri hazırlamak üzere. Erken Yazılar, 85.

Ulusları öfkeliendiren güç, son yağmur yağmaya başladığında geldi. Ne var ki bu güç ulusları öfkeliendirdiği anda dizginlendi; çünkü Yeşaya "sert rüzgârını durdurur" diye kaydetmiştir. Sert rüzgâr, doğu rüzgârıdır ve o rüzgâr, son yağmur çiselemeye başladığında ve kurtuluş işi kapanırken dizginlenir. Kurtuluşun kapanış işi mühürleme zamanıdır. "Satır üstüne satır", yüz kırk dört binin mühürlenmesi sırasında dizginlenen sert, yani doğu rüzgârı, Vahiy'in yedinci bölümündeki dört rüzgârdır.

Ve bundan sonra, yeryüzünün dört köşesinde duran ve yeryüzünün dört rüzgârını tutan dört melek gördüm; öyle ki rüzgâr ne yeryüzüne, ne denize, ne de herhangi bir ağaca esmesin. Ve

doğudan yükselen, yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyan başka bir melek gördüm; yeryüzüne ve denize zarar verme yetkisi verilmiş olan o dört meleğe yüksek sesle haykırdı: “Biz, Tanrımızın kullarını alınlarında mühürleyinceye kadar ne yeryüzüne, ne denize, ne de ağaçlara zarar vermeyin.” Vahiy 7:1–3.

Yüz kırk dört binin mühürlenmesi, Mesih'in Kudüs'e zaferli girişiyle simgelenmişti. Orada Mesih, yaşamı boyunca yalnızca o kez bir eşeğe (İslam'ın bir simgesi) bindi ve Lazarus alayın başını çekerek Kudüs'e girdi. Kardeş White, o tarihsel olayda Lazarus'u mührün simgesi olarak tanımlar.

Lazar'a gelmeyi geciktirmesinde Mesih'in, kendisini kabul etmemiş olanlara yönelik merhamet dolu bir amacı vardı. Oyalanmıştı ki, Lazar'ı ölümden dirilterek inatçı, iman etmeyen halkına gerçekten 'diriliş ve yaşam' olduğuna dair bir kanıt daha versin. İsrail evinin yoksul, başıboş dolaşan koyunları olan bu halktan tüm umudunu kesmek istemiyordu. Tövbe etmeyişleri yüzünden yüreği parçalanıyordu. Merhametiyle, Yenileyici olduğunu ve yalnızca kendisinin yaşamı ve ölümsüzlüğü ışığa çıkarabileceğini onlara gösterecek bir kanıt daha vermeyi amaçladı. Bu, kâhinlerin yanlış yorumlayamayacağı bir kanıt olacaktı. Beytanya'ya gidişini geciktirmesinin nedeni buydu. Bu taçlandırıcı mucize, Lazar'ın diriltilmesi, O'nun işine ve tanrılık iddiasına Tanrı'nın mührünü vuracaktı. Çağların Arzusu, 528, 529.

18 Temmuz 2020'de başlayan gecikme dönemi, Mesih'in Lazar'ı diriltmeden önceki gecikmesiyle temsil edilir. Vahiy'in 11. bölümündeki gecikme dönemi, üç buçuk günün sonunda sona erer. O günlerde iki tanık sokakta ölü olarak yatıyordu. Ve nasıl ki Lazar bir gecikme döneminin ardından diriltildiyse, Yuhanna'nın iki tanığı da öyle. Diriltildikten sonra, “Tanrı'nın mühürü”nü ve Mesih'in ilahiliğine tanıklık eden “taçlandırıcı mucize”yi temsil ederek korteje önderlik edip Kudüs'e girerler. Diriliş, yüz kırk dört binin mühürlenmesinin tamamlandığını gösterir; bu mühürleme, 11 Eylül 2001'de gelen dört rüzgârın—doğu rüzgârı, sert rüzgâr—dizginlenmiş olarak tutulduğu sırada gerçekleşir.

Pazar Yasası'nın saatinde, o rüzgârlar, Vahiy 13'teki yeryüzünden çıkan canavar üzerine cezalandırıcı yargı getirmek için salıverilir. Şimdi bile, mühürleme dönemi boyunca onları dizginleyen o dört meleğin parmaklarının arasından sızıp kaçıyorlar. Doğu rüzgârının günüyle ilgili Peygamberlik Ruhu'ndaki en derin göndermelerden biri, Tanıklıklar'ın dokuzuncu cildinde bulunur. Bu ciltte esinlenmiş sözler on birinci sayfada başlar; dolayısıyla sembolik olarak “dokuz-on bir”de başlar. Bölümün başlığı “Son Kriz”dir; fakat aynı zamanda “Kralın Gelişi İçin” başlıklı bir kısmın da ilk bölümüdür.

Cildi derleyen editörlerin bölümün başlığı ve ilgili kısmını kasıtlı olarak değiştirdiğine dair hiçbir kanıt yoktur; ancak Kral'ın gelişi, on bakire benzetmesinde kaplarındaki yağın varlığı ya da yokluğunun bakirelerde yarattığı gece yarısı kriziyle gerçekleşen damadın gelişi olarak kolayca anlaşılır. Şimdi yaklaşmakta olan gece yarısı krizi, başlığın ifade ettiği gibi—on bakire için son krizdir. O krizde, yağlarının olup olmadığı ortaya çıkar. Yağ yalnızca Kutsal Ruh değildir; tam olarak Kutsal Ruh, ayrıca doğru mesaj ve doğru karakter olarak tanımlanır.

Doğru yöntem, Gece Yarısı Çağrısı'nın doğru mesajını belirler ve o mesaj, kabul edilip uygulandığında, doğru karakteri oluşturur. Son krizde o karakter, Tanrı'nın mührünü alan

karakterdir. Tanrı'nın halkının mühürlenme süreci, doğu rüzgârı gününün gelişiyle, 11 Eylül 2001'de başladı. O dönemin mesajı o zaman yenmesi gereken bir şeydi. Yemek ya da yememek, Yeşaya'nın "tartışması"yla ve ayrıca Habakkuk'un, nöbetçilerin tartışmada ne cevap vermeleri gerektiğine dair sorusuyla temsil edilir. Matta yirmi beş ve Habakkuk'taki gecikme zamanı, iki sınıf tapınanı temsil ederek sona erer. Vahiy on birinci bölümde üç buçuk günle temsil edilen gecikme zamanı neredeyse bitmek üzeredir.

O bekleme dönemi, dokuzuncu ciltteki bölümün başında da İbraniler'den bir pasajla temsil edilir; burada Pavlus, Habakkuk'un ikinci bölümünün dördüncü ayetini parafraz eder. Pavlus'un bu göndermesi, Habakkuk 2'yi üçüncü melek hareketinin içine yerleştirir; çünkü tam da o tarihsel dönemde Mesih En Kutsal Yer'e geçti ve yine o dönemde O'nun başkâhnlık hizmetinin ışığı açığa çıkarıldı. Ve Tanrı'nın Sözüde Mesih'in başkâhnlık hizmetinin en açık açıklamasını Pavlus İbraniler kitabında ortaya koymaktadır.

Habakkuk 2'de, birinci meleğin hareketi içinde, Mesih'in En Kutsal Yer'e geçişi henüz tanınmamıştı; çünkü bu, Gece Yarısı Çılgılığının ilanının sonuna kadar gerçekleşmedi. Pavlus'un atıfta bulunduğu gecikme zamanı, Habakkuk ve Matta'daki gecikme zamandır; ancak bu, 18 Temmuz 2020'de başlayacak olan gecikme zamandır. Habakkuk 2'nin son ayeti, Millerci tarihte Gece Yarısı Çılgılığının sona ermesini ve üçüncü meleğin gelişini temsil eder:

Ama Rab kutsal tapınağındadır; bütün dünya onun önünde sussun. Habakkuk 2:20.

Testimonies'in dokuzuncu cildi, on birinci sayfadan (dokuz-on bir) başlayarak, On Kız Benzetmesi'ni, bekleme zamanını ve bunun Habakkuk ve Matta ile bağlantısını, ayrıca son krizi ve peygamberlik tartışmasının ortaya çıktığı 11 Eylül 2001'i vurgular.

Bölüm 1 - Kralın Gelişi İçin

'Biraz daha, gelecek olan gelecek ve gecikmeyecek.' İbraniler 10:37.

Son Kriz

Zamanın sonunda yaşıyoruz. Zamanın hızla gerçekleşen alametleri, Mesih'in gelişinin pek yakın olduğunu ilan ediyor. İçinde yaşadığımız günler ciddi ve önemlidir. Tanrı'nın Ruhü yeryüzünden yavaş yavaş ama kesin olarak çekilmektedir. Tanrı'nın lütfunu hor görenlerin üzerine belalar ve yargılar şimdiden düşüyor. Karada ve denizdeki felaketler, toplumun istikrarsızlığı, savaş çanlarının çalması uğursuz alametlerdir. Bunlar, çok büyük çaplı olayların yaklaşmakta olduğunu haber veriyor.

Kötülüğün güçleri birleşip saflarını sıklaştırıyor. Son büyük kriz için güçleniyorlar. Dünyamızda yakında büyük değişimler meydana gelecek ve son gelişmeler hızlı olacak.

Dünyadaki durum, sıkıntılı zamanların kapımızda olduğunu gösteriyor. Günlük gazeteler, yakın gelecekte korkunç bir çatışmanın işaretleriyle dolu. Cüretkâr soygunlar sık sık yaşanıyor. Grevler yaygın. Hırsızlık ve cinayetler her yerde işleniyor. Cinlerin etkisi altındaki kişiler erkeklerin, kadınların ve küçük çocukların hayatlarına son veriyor. İnsanlar günaha düşkün hale geldi ve her türlü kötülük hüküm sürüyor.

Düşman adaleti çarpıtmayı ve insanların kalplerini kişisel çıkar arzusuyla doldurmayı başardı.

"Adalet uzak duruyor; çünkü hakikat sokakta yere düşmüş, hakkaniyet ise içeri giremiyor.'
Yeşaya 59:14. Büyük şehirlerde yoksulluk ve sefalet içinde yaşayan, yiyecekten, barınaktan ve giysiden neredeyse tamamen yoksun sayısız insan var; oysa aynı şehirlerde, kalbin arzulanabileceğinden fazlasına sahip olan, lüks içinde yaşayan, paralarını gösterişli döşenmiş evlere, kişisel süslenmeye ya da daha da kötüsü, bedensel hazların tatminine, içkiye, tütüne ve beynin yetilerini yok eden, zihni dengesizleştiren ve ruhu alçaltan diğer şeylere harcayanlar da var. Açlıktan kıvranan insanlığın feryatları Tanrı'nın önüne yükseliyor; bu arada insanlar, her tür baskı ve haraçla devasa servetler yığıyor."

Bir seferinde, New York'ta bulunduğum sırada, gece vakti, kat üstüne kat göğe doğru yükselen binaları görmeye çağrıldım. Bu binaların yangına dayanıklı olduğu garanti ediliyordu ve sahiplerini ve inşa edenleri yüceltmek için yapılmışlardı. Bu binalar daha ve daha yükseğe yükseliyor, içlerinde en pahalı malzemeler kullanılıyordu. Bu binaların sahipleri kendi kendilerine şunu sormuyorlardı: "Tanrı'yı en iyi nasıl yüceltebiliriz?" Tanrı düşüncelerinde yoktu.

"Şöyle düşündüm: 'Ah, kaynaklarını böyle yatıranlar izledikleri yolu Tanrı'nın gördüğü gibi görebilselerdi! Peş peşe görkemli binalar dikiyorlar, ama evrenin Hâkimi'nin gözünde planları ve tasarıları ne kadar da akılsızdır. Tanrı'yı nasıl yüceltebileceklerini kalp ve aklın tüm güçleriyle araştırmıyorlar. Bunu, insanın ilk görevi olan şeyi, gözden kaçırmışlar."

Bu göğe yükselen binalar dikildikçe, sahipleri kendilerini tatmin etmek ve komşularının kıskançlığını kışkırtmak için kullanacak paraları olduğundan hırslı bir gururla sevindiler. Böylece yatırdıkları paranın büyük kısmı haksız tahsilatla, yoksulları ezmek suretiyle elde edilmişti. Gökte her ticari işlemin hesabının tutulduğunu unuttular; her haksız anlaşma, her sahtekârlık orada kayda geçirilir. İnsanlar hilekârlık ve küstahlıklarında Rab'bin geçmelerine izin vermeyeceği bir sınıra ulaşacakları bir zaman geliyor ve Yehova'nın tahammülünün de bir sınırı olduğunu öğrenecekler.

Gözlerimin önünden geçen bir sonraki sahne bir yangın alarmıydı. İnsanlar yüksek ve sözde yangına dayanıklı binalara bakıp, "Tamamen güvenliler," dediler. Ama bu binalar sanki ziftten yapılmış gibi kül olup gitti. İtfaiye araçları yıkımı durdurmak için hiçbir şey yapamadı. İtfaiyeciler pompaları işletemedi. Tanıklıklar, cilt 9, 11-13.

Daniel 1. bölümün temsil ettiği dönemin başında yöntem üzerine yaşanan; ayrıca Daniel 1–3. bölümlerin, 11 Ağustos 1840'ta başlayan tarihin, Yuhanna 6. bölümde Celile'deki kriz sırasında anlatılan tarihin ve 11 Eylül 2001'in (18 Temmuz 2020'ye kadar) tarihinin de temsil ettiği "tartışma", şimdi Adventizmin genelinde değil, çölde haykıran bir "ses" in uyuşukluklarından uyandırdığı kurumuş ölü kemikler arasında yeniden tekrarlanıyor.

Bir sonraki makalemizde, Yeşaya'nın 28 ve 29. bölümlerinde temsil edildiği üzere, son yağmur olan metodolojiyi ele alacağız.

Ben de Rabbin sesini işittim; şöyle diyordu: Kimi göndereyim, bizim için kim gidecek? O zaman dedim ki: İşte ben; beni gönder. Ve dedi ki: Git, bu halka söyle: İşitirsiniz ama

anlamazsınız; görürsünüz ama kavramazsınız. Bu halkın yüreğini kalınlaştır, kulaklarını ağırlaştır, gözlerini kapat; öyle ki gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla işitmesinler, yürekleriyle anlamasınlar; dönmesinler de şifa bulmasınlar. O zaman dedim ki: Ya Rab, ne zamana kadar? Ve cevap verdi: Şehirler içinde oturan olmadan harap oluncaya, evlerde insan kalmayınca ve ülke büsbütün ıssız oluncaya kadar; ve Rab insanları uzaklara sürünceye ve ülkenin ortasında büyük bir terk edilmişlik oluncaya kadar. Ama yine de içinde bir onda bir kalacak; dönecek ve tüketilecektir. Yapraklarını döktüklerinde özleri içlerinde olan sakız ağacı ve meşe gibi; kutsal tohum da onun özü olacaktır. Yeşaya 6:8-13.